

iPure^{CZ}

Aplikace **Deník** | **Apple ve firmě #8** | Šikovný **Freeform**
Apple Vitals #2 | iPhone **Mirroring**

iPure.cz 348/2024, osmý ročník | **Zakladatel:** Filip Brož | **Šéfredaktor:** Radim Kroulík
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička,
Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada, Michal Henych, Kamil Chudačík
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

„Nový“ HomePod mini a veřejné bety

Editorial ■ Radim Kroulík

Apple ani přes léto nelení a na svých stránkách oznámil nový produkt! Ok, to je samozřejmě nadsázka. Nicméně ani aktivní komunita „rumoristů“ neměla indicie o tom, že HomePod mini dostane novou barevnou variantu, respektive tak trochu novou barevnou variantu.

Apple je nedostižný v pojmenování něčeho, co vypadá černě. Takže nově máme HomePod mini v barvě midnight, která je ale téměř totožná s vesmírně šedou, která byla dosud v nabídce. Apple v tiskové zprávě zmiňuje, že látka je z plně recyklovaného materiálu, což by mělo být pro HomePod mini novinkou.

Pravděpodobně zajímavější a dlouho očekávanou zprávou je uvolnění veřejných beta verzí. Po vývojářích si beta verzi operačních systémů mohou stáhnout všichni uživatelé. K dispozici je nyní iOS 18, iPadOS 18, tvOS 18, watchOS 11 a macOS Sequoia. Před instalací nezapomeňte na to, že se jedná o betaverze operačních systémů, což s sebou přináší riziko ztráty dat a další potenciální problémy.

Ať už instalujete bety nebo si počkáte až na ostré verze, tak vám přeji příjemné čtení tohoto čísla!

TO SOMEONE SPECIAL

always smile!
PONY BROWN

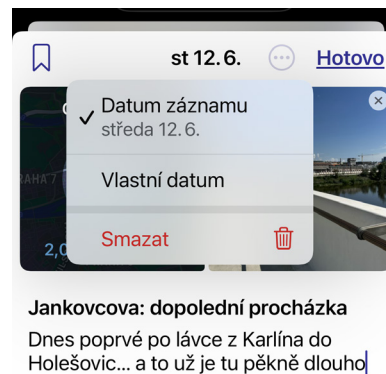
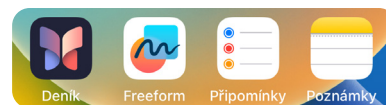
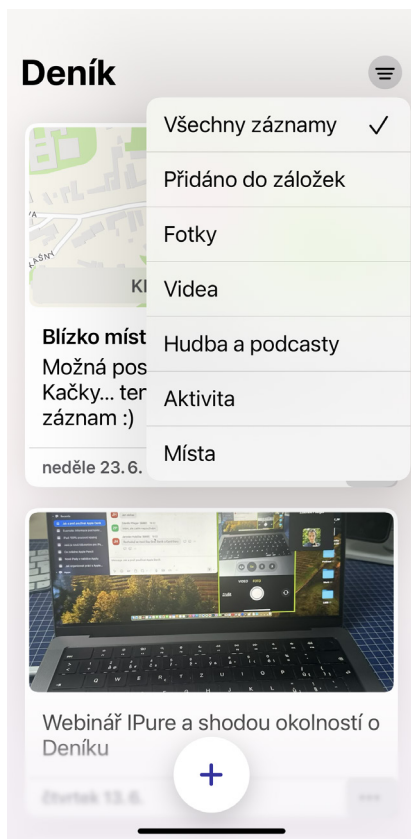
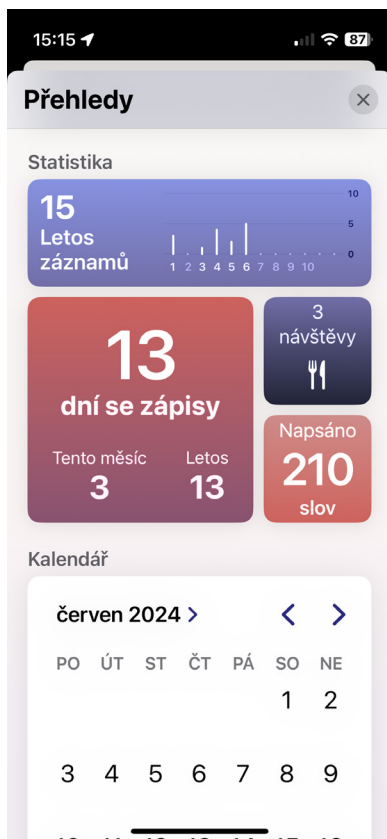
Aplikace Deník je osobní Facebook

Návod ■ Michal Henych

Poměrně často nám teď Apple přidává další systémové aplikace. Jejich společnou vlastností je, že řeší nějakou oblast, kterou dávno obsadily aplikace jiných výrobců. V novém systému iOS 18 to budou Hesla, předtím Freeform a nedávno to byl Deník, který je tématem tohoto článku.

Znáte aplikaci Day One? Digitální a multiplatformní zápisník nejen z cest. Princip je jednoduchý – napíšete něco textu, přidáte aktuální polohu či polohu z mapy, přihodíte 10 dkg fotek, a je to. Tohle vás chvíli baví... a pak dlouho ne. Po několika měsících, či letech aplikaci náhodou otevřete a se slzou v oku vzpomínáte, jak jste tenkrát byli ještě s malou dcerou poprvé u moře. Další den zapíšete vzpomínku, pak vás to přestane bavit... a jedeme druhé kolo. No a přesně toto je aplikace Deník. Jenže nebyl by to Apple, aby to přece jen nepojal trochu jinak, protože přesně toto mu jde. Vzít něco, co už existuje, a posunout směrem, který by vás nenapadl.

Začnu od konce, tedy od shrnutí. Deník je aplikace, která dobře doplňuje aplikace osobní efektivity – Kalendář, Připomínky, Poznámky. Aplikace, která používá strojové učení (kdo chce být cool, může klidně říkat AI) tak, aby vám to opravdu pomáhalo. Deník je ale také aplikace, která potřebuje opravdu hodně dopracovat, protože jí chybí základní funkce. Zároveň je to snad jediná ze zásadních aplikací, která je jen a pouze na iPhone. Na iPadu ani na MacBooku ji prostě nehledejte. Stejně tak nepoužívá data z těchto zařízení. A to i přesto, že svoje data má samozřejmě

plně na cloudu. Shrnutí podtrženo je to velký příslib a spousta práce před námi, a tím myslím „před vývojáři Applu“.

Takže pojďme se na Deník trochu podívat. Když ho spustíte poprvé, zeptá se vás, zda má sám dávat doporučení na záznamy. Rozhodně odpovězte ano, protože zde je jeho síla. Stejně tak, když potom velkým tlačítkem plus dole přidáváte záznam, nejlepší je vzít je z doporučení. Deník má totiž přístup k systémovým aplikacím a kombinuje jejich data tak, aby vám vizualizoval váš den. Zda má přístup ke všem, není úplně jasné, ale rozhodně umí vzít:

- Fotky
- Mapy
- Zdraví, resp. cvičení
- Kontakty, resp. telefonování a iMessage
- Kalendář a připomínky
- Podcasty, hudbu, knihy
- Safari – prohlížení internetu

Tato data zkombinuje do mini příběhu, ten nazve (trochu nešikovně) podle polohy a nabídne vám to jako záznam. Díky kombinaci dat je to větší natolik vypovídající, že odbouráte to, co mě na aplikaci Day One asi štválo nejvíc – nemusíte psát text. Je to trochu podobné, jako již léta fungující vzpomínky ve fotkách, ale s výrazně více detaily. A tady praktická poznámka, pokud vytváříte záznam zpětně, je dobré nahoře v menu zvolit použití data záznamu, popř. vlastního data, nikoliv aktuálně dnešního.

NEDODĚLKY

Potud je to dobré, ale zároveň při trochu vážnějším používání začínají být viditelné ony nedodělky. Tak předně není jasné, jak daleko do historie jsou návrhy na záznamy nabízeny. Umělá inteligence v tom má svoji logiku, kterou neráčila nikomu prozradit. U mě je to několik málo dní, a pak

Když ho spustíte poprvé, zeptá se vás, zda má sám dávat doporučení na záznamy. Rozhodně odpovězte ano, protože zde je jeho síla.

náhodně klidně i pět, deset let staré věci. Další věcí je, že mapy, podcasty, ale ani fotky v záznamu nejsou prolinkovány do aplikací. Člověk by čekal, že po kliknutí na mapu se ukáže celá. Nebojte, neukáže. Jedinou výjimkou je hudba, kdy písničku můžete tlačítkem pustit, nikoliv otevřít třeba celé album. Spolupráce s externími aplikacemi také není, tj. např. písničky pouštěné na Spotify tam nejsou. To mi trochu vadí zejména u cvičení. Pokud máte Garmin, data přímo nevidíte. Částečně to jde vyřešit u aplikací, které zapisují do Zdraví. Apple už při uvedení aplikace v iOS 17 sliboval API, nicméně zatím není.

Co je možná nejvíc zarážející, je absence možnosti jakéhokoliv vyhledávání ve Spotlightu, ovládání přes zkratky a Siri a taky žádné sdílení. Absenci vyhledávání částečně suplují filtry. Kdy lze vyfiltrovat např. pouze záznamy, které mají Fotky či Videá.

Deník, jako jakákoliv jiná aplikace Applu řeší soukromí. V nastavení najdete mimo obvyklých práv ke knihovně fotografií a poloze také možnost zamknout aplikaci na Face ID, aby vám do ní nikdo nekoukal. To lze samozřejmě řešit pro libovolnou jinou aplikaci přes zkratky a v iOS 18 bude mít tuto možnost každá aplikace, ale potěší to. Co se týká fotografií, tak máte možnost použít jak nějakou z knihovny, tak ji vyfotit přímo

do aplikace. Pak může Deník trochu fungovat jako privátní úložiště fotek, které nechcete, aby někdo viděl. Ještě k videím, tam mě trochu mrzí, že nejdou vložit delší videa. Nevím, kde je přesně limit, ale 3minutové už to nechtělo, prý je moc velké.

V systémových nastaveních najdete ještě možnost zapnout si vlastní rozvrh pro připomínání psaní do Deníku, třeba každý druhý den v 7 hodin večer. To mi přijde také jako dobrý krok k tomu, aby vás nepřestalo kvůli častým upozorněním vytváření záznamů bavit.

ZÁVĚR

Přidání Deníku v iOS 17.2 mě i přes výše uvedené výhrady potěšilo. Vnímám ho jako takový soukromý Facebook, který obsahuje komplexní informace o tom, co jsem v konkrétní den dělal s tím, že po mě požaduje minimální množství informací, které je nutno dělat. Obvykle pouze přepíšu název události a dodám 1–3 věty a někdy ani to ne. Navíc je v telefonu stále po ruce, mám rád papírové diáře, ale tohle je opravdu jiný level. Rozhodně se tedy těším na další verze a doufám, že vývoj bude pokračovat. Drobným příslibem je aktuální beta iOS 18, kde jsou v Deníku minimálně nové statistiky, takže už se těším na finální verzi.

Firemní kolaborace #8

Co dělat s Google Workspace na Macu

Návod ■ Michal Rada

Pokračujeme v poznávání prostředí a nástrojů z dílny Google. Minule jsme to prosvištěli a ukázali si jednotlivé nástroje. Dnes se mrkneme na zoubek tomu, jak to funguje zejména na Macu.

Ale ještě před Macem si řekneme něco o práci s nástroji Google na iPadu a iPhoneu. Jak jsme si napsali před týdnem, stačí nainstalovat příslušné aplikace, a ono to funguje. Nicméně mobilní verze aplikací Dokumenty (Docs), Prezentace (Slides) a Tabulky (Sheets) jsou funkčně omezené oproti plnohodnotným verzím na webu.

A nabízí se otázka, jak je to v mobilním prohlížeči? Odpověď ale jako vždycky není tak jednoduchá, jak by se mohlo zdát. Na iOS a iPhoneu na nějakou velkou funkčnost v Safari a ostatních prohlížečích rovnou zapomeňte. Prohlížeče jsou primárně po mobilní verzi webů v Google, a ta nefunguje, a podle Google správně ani fungovat nemá. Když se pokusíte donutit prohlížeč zavolat desktopovou verzi, tak záleží na tom, zda to zkusíte v režimu na výšku, či na šířku. Na výšku neuspějete vůbec a na šířku mimochodem vlastně taky ne, protože ovládací prvky moc s dotykem nefungují.

Takže tak jako tak hurá zpátky do mobilní aplikace. Na iPadu je situace podobná, ovšem u něj můžete mít trackpad nebo myš a tedy webové prostředí třeba pro Dokumenty Google ovládat kurzorem myši. Ale do pohodlnosti to teda má dost daleko, na klávesové zkratky na iPadu v Safari zapomeňte, v konkurenčních prohlížečích některé (zdaleka ne

všechny) i občas fungují. Ale i pro iPady bych doporučil mobilní aplikace.

S JAKÝM PROHLÍŽEČEM NA MACU?

Další dost zapeklitá otázka. Jak jsme si už řekli, celá sada nástrojů od Google jsou de facto přes webové rozhraní vzdáleně provozované aplikace. Nabízí se tedy úvaha nad tím, jak moc nám na Macu bude stačit klasické Safari.

Zjednodušeně asi takhle: Pokud vám občas někdo pošle mailem pozvánku na úpravu dokumentu v Dokumentech Google, tak si se Safari vystačíte. Pokud s tím ale budete pracovat denně a budete dělat pokročilé věci ve víc nástrojích, tam už to drhne. Jak jsme si u Apple zvykli, jeho přístup ke standardům webu je ve stylu, když jsme to nevymysleli tak to není standard. A Safari se tohohle drží zuby nehty.

Disk Google vám s klientem pro disk a pro úložiště nainstaluje také zástupce na nejpoužívanější aplikace do složky Aplikace ve Finderu, takže třeba Dokumenty Google najdete jako zástupce aplikace. Ten vám dle nastavení prohlížečů otevře adresu docs.google.com ve vybraném prohlížeči. To samé ostatně dělají i přímé odkazy na soubory a dokumenty v cloudové složce Disk Google ve vašem počítači. Zejména klávesové zkratky a různé vnořené čipy (miniaplikace v obsahu) se Safari nemusí fungovat vůbec, nebo to

funguje jen někdy. A pak jsou speciální funkce, které fungují jen v Chromu. Takže pokud je to váš pracovní nástroj, nainstalujte si Chrome anebo Edge a pracujte s Googlem v něm. U Chrome navíc pochopitelně díky vazbám na svůj pracovní i soukromý účet Google, získáte pořádnou integraci nástrojů.

V pokročilých nastaveních klienta Disk Google pro Mac, pokud ho máte nainstalovaný, si pak dokonce můžete i nastavit, aby se vám odkazy na dokumenty, prezentace a tabulky z Finderu otevíraly rovnou v Chrome, a tedy můžete jako svůj výchozí prohlížeč používat dále Safari a Chrome jen na tohle – to se občas hodí.

Nepočítejte tedy s tím, že byste měli nástroje od Google jako samostatné aplikace v Macu, vždy je potřeba internet a vždy vše běží na jejich serverech.

Zjednodušeně lze říci, že pokud vám občas někdo pošle mailem pozvánku na úpravu dokumentu v Dokumentech Google, tak si se Safari vystačíte.

Ale přesto existuje několik věcí, kterými si svoji práci zpříjemníte:

- Klient Disk Google vám do složky Aplikace nainstaluje také zástupce na webové aplikace, a vy je tak můžete najít jako klasické aplikace v Macu.
- Dalším způsobem, jak si udělat pseudoaplikace, je využít funkci instalace PWA v prohlížeči: V Safari si stránku s nástrojem Google uložíte jako virtuální aplikaci do Docku, v Chrome a Edge máte rovnou v nástrojích možnost vytvořit aplikaci s danou stránkou.
- V Chrome a Edge si v otevřeném disku na adrese `drive.google.com` můžete v **NASTAVENÍ – NASTAVENÍ DISKU GOOGLE** zaškrtnout možnost **ZPŘÍSTUPNIT OBSAH OFFLINE**, tím budete moci využívat Dokumenty, Prezentace a Tabulky a poslední soubory i bez připojení k internetu. Z vlastní zkušenosti ale vím, že na Macu to nefunguje bohužel tak dobře, jako na Windows, a ani netuším proč. Bohužel tohle nefunguje pro každý nástroj
- Jako u jiných služeb si můžete svou poštu a kalendář i z pracovního účtu Gmailu připojit do systému a využívat je tak v systémových aplikacích. V **NASTAVENÍ SYSTÉMU V INTERNETOVÝCH ÚČTECH** prostě dejte **PŘIDAT** a zvolte jako typ účtu **GMAIL**, budete se muset v prohlížeči přihlásit, a hurá, ono to funguje. Bohužel ale macOS a ani iOS nepodporuje přístup k úkolům v kalendáři, což na Windows funguje.

Freeform

Nástroj, který trochu zapadl

Magazín ■ Karel Oprchal

Prázdniny jsou pro učitele i děti obdobím odpočinku od shonu školního roku, ale tento volný čas by se měl rozhodně využít konstruktivně. Jedním ze způsobů, jakým se mohou učitelé zabavit o prázdninách, je rozšířit si povědomí o technologiích, které jim jsou k dispozici, aby od nového školního roku mohli ten možná na škole už dostupný hardware plně využít. A vzhledem k tomu, že mnohé školy mají iPady, které ale často jen někde leží, by Freeform od Applu měl být jednou ze stěžejních pomůcek.

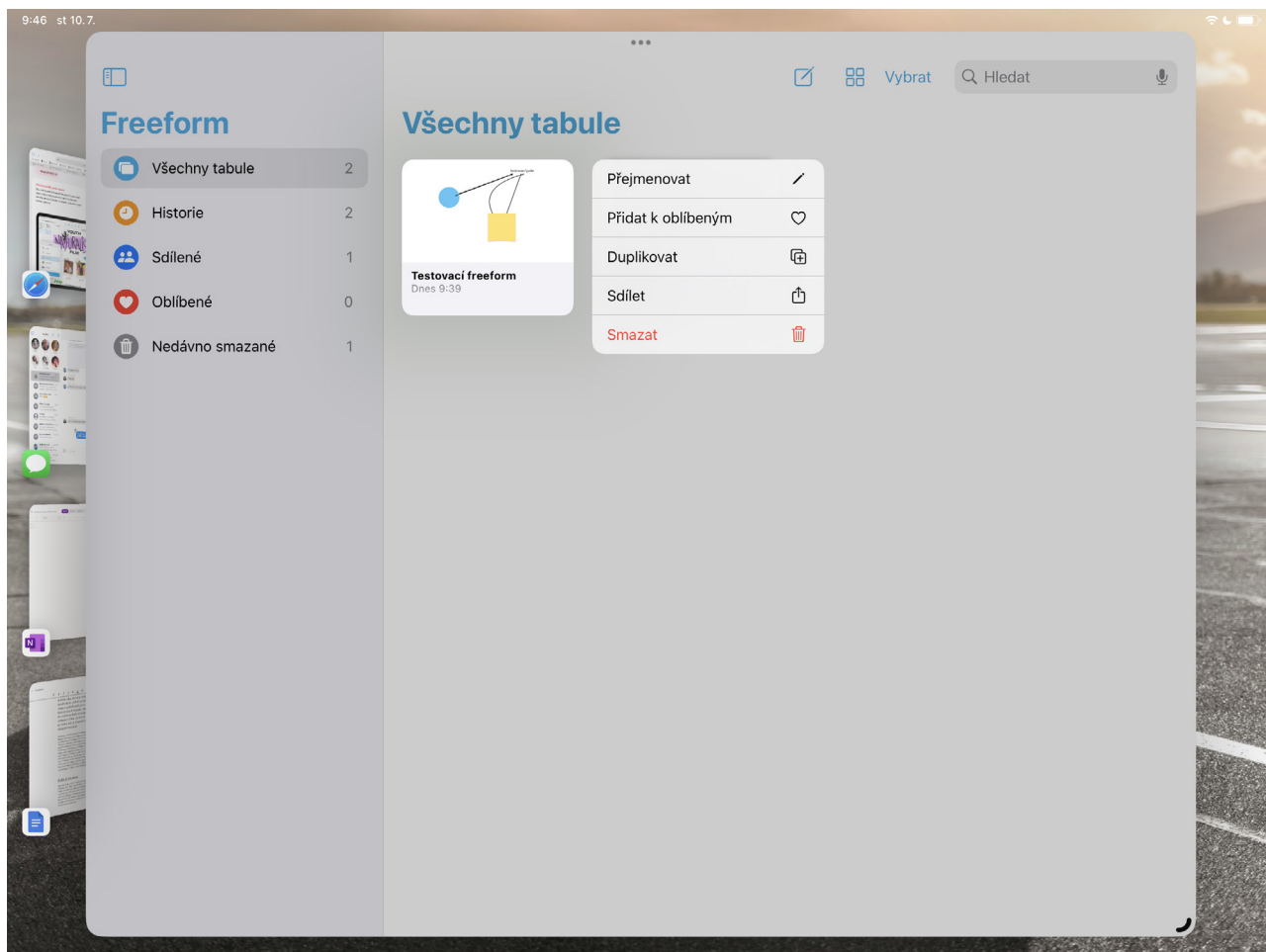
Ač jsme se na těchto stránkách Freeformem tolik nezabývali, určitě jste o něm slyšeli. Aplikace byla oznámena a představena na WWDC 2022 a uvedena v prosinci 2022 společně s verzemi systémů iOS 16.2, iPadOS 16.2 a macOS 13.1. Freeform nabízí uživatelům podobné prostředí jako OneNote od Microsoftu, ale plocha Freeformu je skutečně nekonečné plátno, do jehož prostředku jste vhozeni, a můžete si s ním dělat téměř cokoli. S plátnem i jeho obsahem se manipuluje intuitivně a prostřednictvím velmi jednoduchých ovládacích prvků, jako to známe z jiných kancelářských aplikací Applu.

Od svého uvedení se Freeform každý rok dočkal pár změn, ale především se stabilizovala jeho spolehlivost a plynulost a obecně je teď uživatelsky mnohem příjemnější, což je to hlavní. Poslední update v nadcházejícím iPadOS 18 tak místo nových nástrojů kreslení přinese možnost rozdělit si pracovní plochu do jednotlivých sekcí, kterým Apple říká scény, čímž přinese další zřehlednění a zjednodušení práce s myšlenkovými mapami a rozpracovanými projekty. Příjemná novinka.

ODLIŠUJÍCÍ FUNKCE

Nenechte se ale zmást, Freeform je mnohem lepší než Poznámky nebo Microsoft OneNote, který mám mimochodem moc rád, pokud chcete rozjet něco složitějšího než nákupní seznam nebo jednoduché poznámky do školy či do práce. Na to slouží Poznámky dobře, byť OneNote mi obecně přijde praktičtější; můžete pracovat s rozsáhlým poznámkovým blokem, používat barvy obratněji než na papíře, vkládat fotky, videa i jiné přílohy a také zápisy z hodin mohou být jednoduše geniální. Nehledě na to, že v rámci jednoho poznámkového bloku v OneNote, kterých můžete mít klidně několik, pracujete s oddíly a stránkami, takže možnost strukturovat vaši práci je takřka neomezená.

Freeform je na rozdíl od OneNote mnohem více interaktivní a veskrze upravitelný, a to i přes zdánlivě primitivní uživatelské prostředí. Na všech vytvořených tabulích můžete podržet prst a zobrazit další možnosti podobně jako v Souborech, stejně jako při úpravě všech možných objektů, které umístíte na svou tabuli. Všechno nabízí nějakou další paletu úprav, dokonce můžete jednotlivé objekty opatřovat

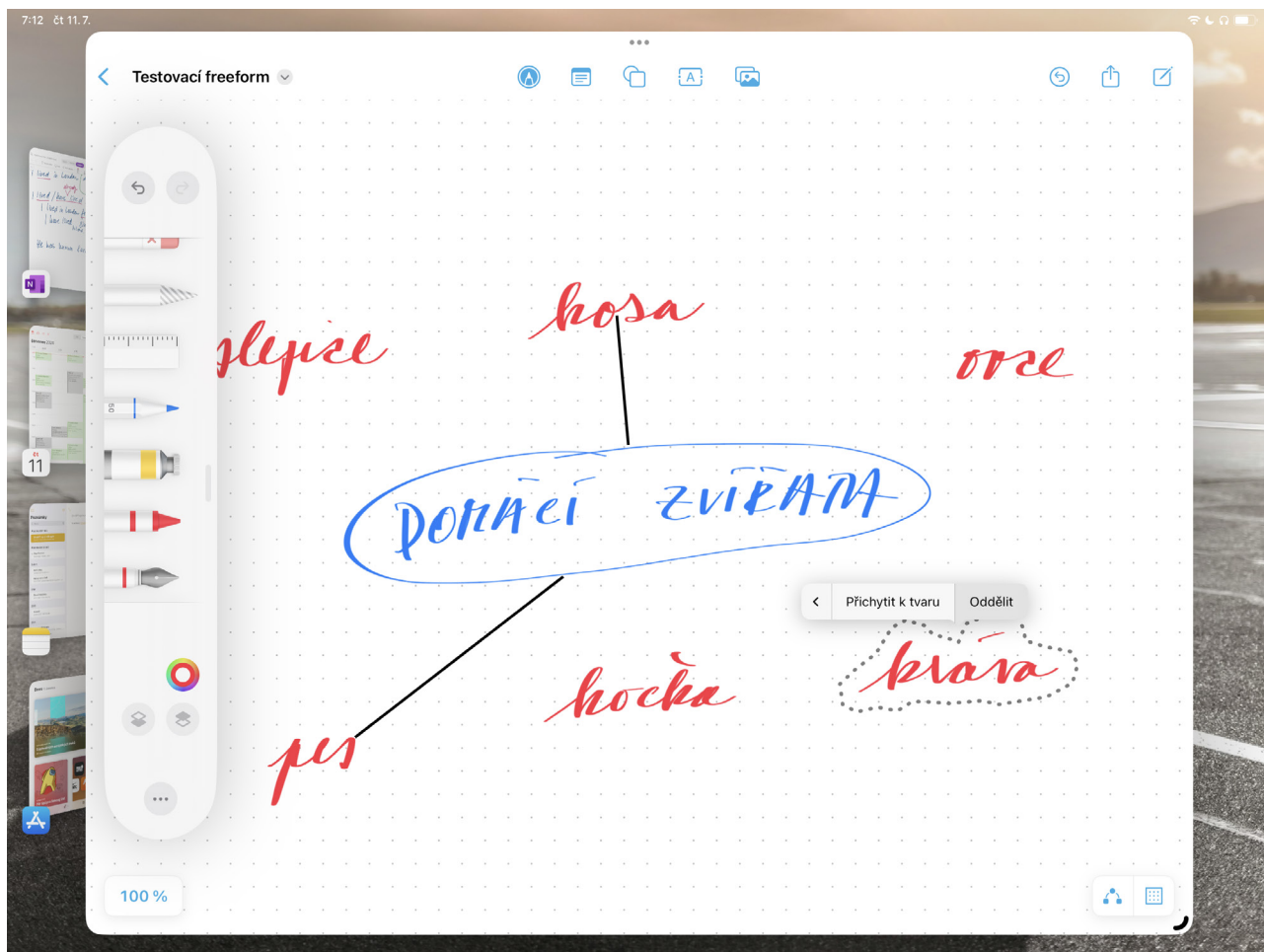

Freeform je na rozdíl od OneNote mnohem více interaktivní a veskrze upravitelný, a to i přes zdánlivě primitivní uživatelské prostředí.

poznámkami pro ty, s nimiž tabuli sdílíte a spolupracujete; připomíná mi to něco jako vkládání poznámek do dokumentu ve Wordu. Jakmile projekt nebo-li tabuli otevřete, nahoře u horní hrany obrazovky se vám v tomto pořadí zobrazí ikony **KRESLENÍ**, **VLOŽENÍ POZNÁMKY** (myšleno vizuálně odlišného textového pole, nikoliv jen textu), **TEXTOVÉHO POLE**, **GALERIE OBRAZCŮ** a **VLOŽENÍ PŘÍLOHY**, ať už se jedná o fotku či video z galerie, naskenovaný dokument, nálepku, hypertextový odkaz, soubor z jiné aplikace atp. Zdá se mi to být docela dost možností a upřímně mi po získání vlastních zkušeností ani nic nechybí, ale znáte mě, jak zabeďněný uživatel já v tomto ohledu jsem...

OneNote nicméně má v nabídce svých funkcí trochu navrch, umí např. vkládat i zvukové soubory,

matematické rovnice, tabulky či grafy a je obecně trošku složitější. Freeform má ale třeba více nástrojů ke kreslení a psaní, jakožto aplikace od Apple nabízí rychlejší odezvu na Apple Pencil, a OneNote nemá pravítko, což je věčná škoda. Freeform je oproti OneNote mnohem více uživatelsky a vizuálně zaměřený produkt, ten totiž slouží primárně jako váš poznámkový blok, který byste si vzali na vysokou a klidně s ním odeseděli všechny přednášky. Freeform naopak vyloženě vybízí ke sdílení a spolupráci na společných projektech. Jasně, člověk může vytvářet rozsáhlé tabule s poznámkami a nápady sám, ale tak potenciál Freeformu jednoduše nevyčerpá. Freeform vám má dát volnější ruku než sdílené poznámky nebo společná stránka v poznámkovém

bloku. Na rozdíl od ostatních podobných nástrojů totiž umožňuje všechno nekonečně upravovat, propojovat a přesouvat. Kreativcově nebe!

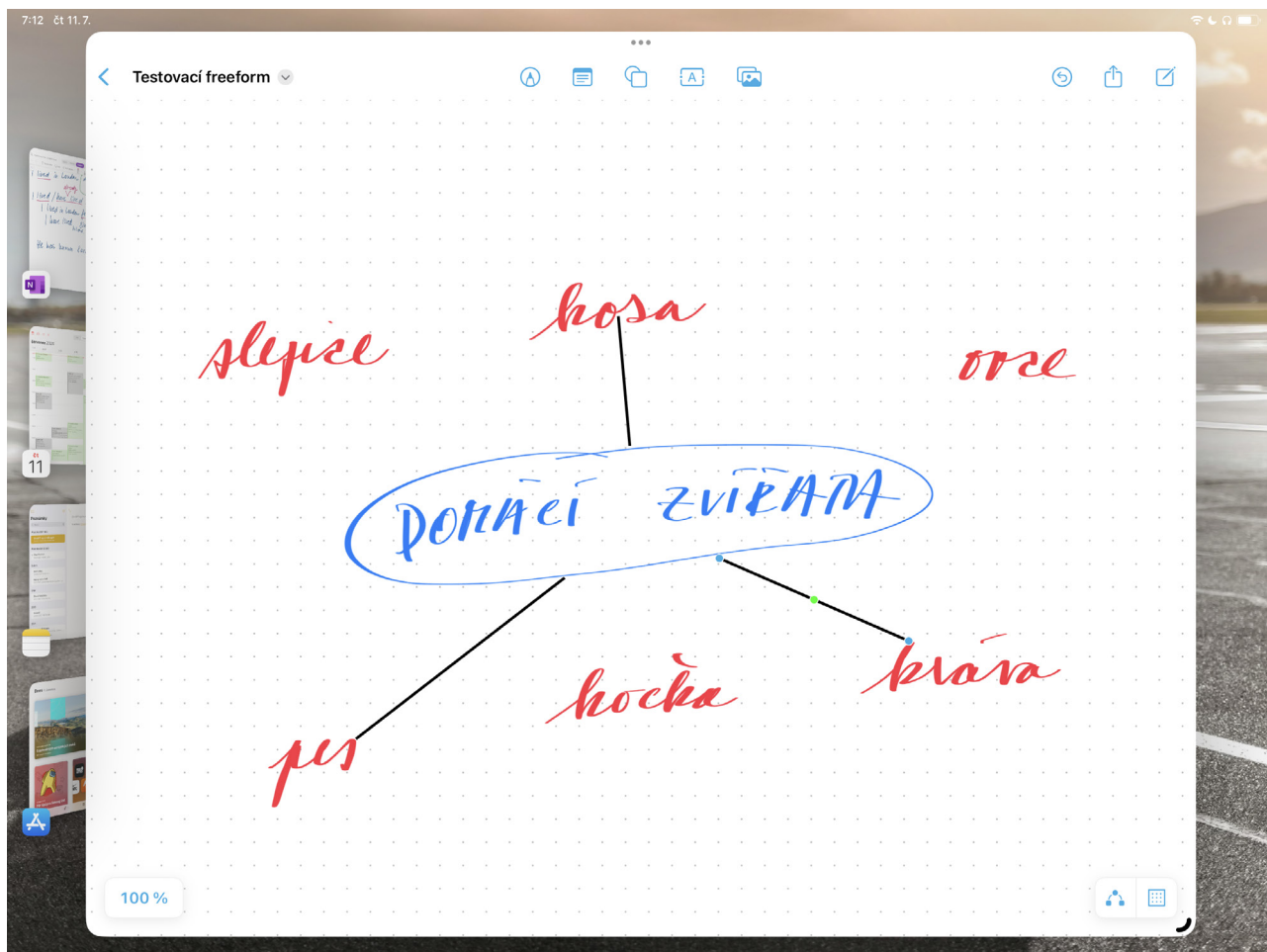
BEZKONKURENČNÍ NA SPOLUPRÁCI

Zásadní výhodou Freeformu, kterou nepředčí zatím žádná masově dostupná aplikace, o které bych věděl, je samozřejmost, s jakou Apple vestavěl možnost propojit jednotlivé objekty na vaší tabuli dohromady pomocí různých čar, šipek a křivek, zatímco je všechno stále intuitivně zarovnáváno do mřížky, takže se nic nikde jen tak neesteticky nepovaluje. Neefektivnější propojení je pak pomocí spojnic, které se dají ikonou vpravo dole buď zapnout, nebo vypnout. Spojnice objektů mimochodem nepatřily

mezi původní funkce Freeformu. Dříve jste skutečně museli přidat na plochu další objekt, třeba čáru, abyste ji ukotvili mezi dvěma textovými poli apod., což je jeden z příkladů, jak Apple v průběhu posledního roku zpříjemnil používání Freeformu.

Představte si tedy situaci, že ve třídě nebo např. na poradě s kolegy (ono je to víceméně jedno) umístíte na prázdnou plochu nějaké slovo nebo výraz, od něhož se odvíjejí další pojmy a související věci, které začnete vypisovat po okolí. Vložíte i pár obrázků, internetové odkazy, možná úryvky textů a nakonec se to nakupí, takže se v připsaných věcech začnete ztrácet. Na papíře by tento problém byl samozřejmě neřešitelný, člověk si musí na rozvržení prostoru dávat pozor hned od začátku. Tady ale

Zásadní výhodou Freeformu je to, jak Apple vestavěl možnost propojit jednotlivé objekty na vaší tabuli dohromady pomocí různých čar, šipek a křivek, zatímco je všechno stále intuitivně zarovnáváno do mřížky.

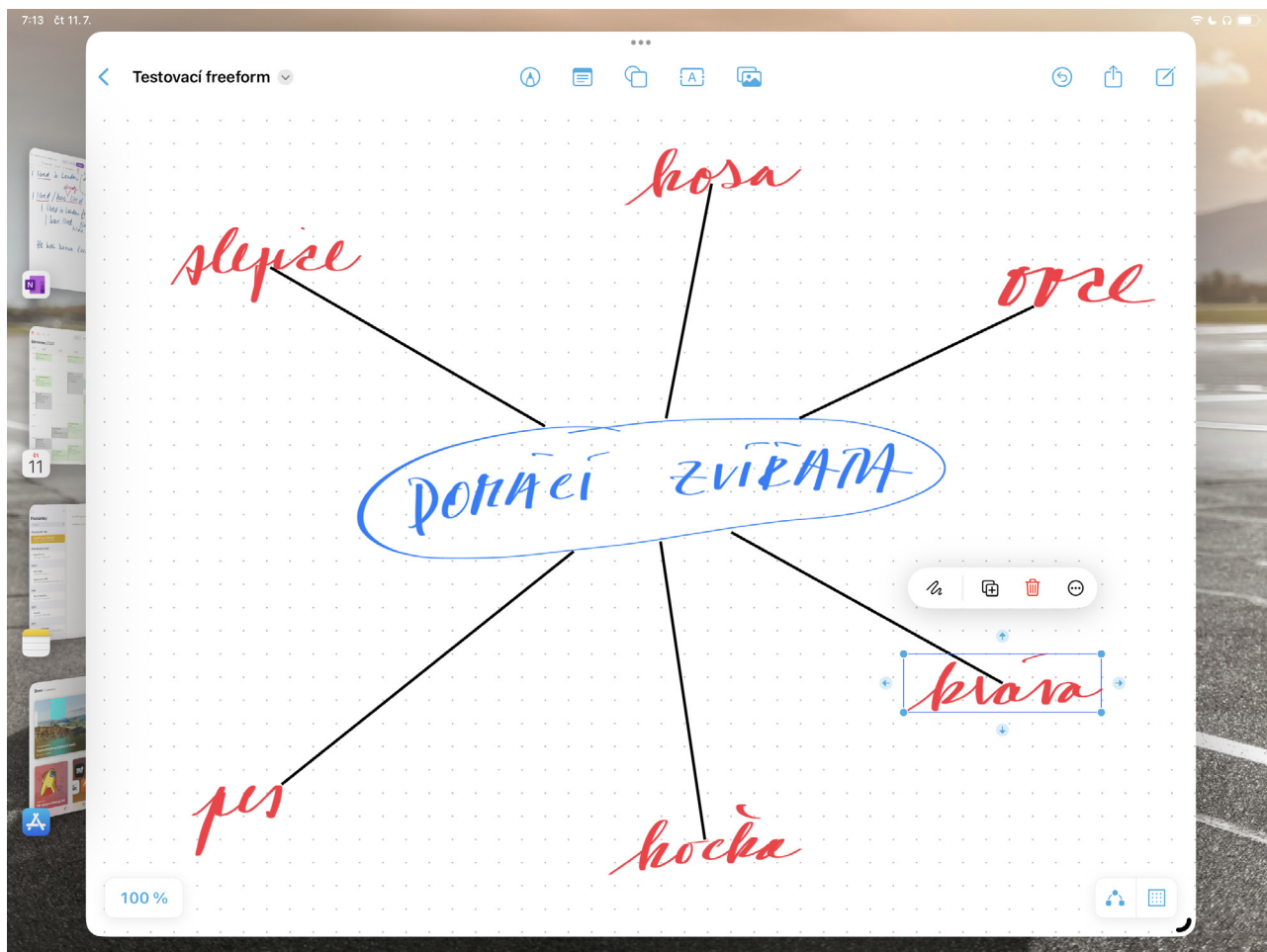
ne. Vzhledem k tomu, že vám aplikace nabízí propojování jednotlivých objektů pomocí oněch spojnic, které zůstanou přichycené, a funguje to i na psaný text (viz obrázek), stačí jednotlivé objekty a obrázky vzít a přesunout jinam, celou tabuli můžete kdykoli bez omezení přeskupovat tak, aby to dávalo smysl.

A co když pracujete i s tužkou a potřebujete přesunout jak něco, co bylo vloženo a napsáno na klávesnici, tak rukou psanou poznámku, která se skládá z více než jednoho tahu tužkou, a tím pádem je to systémem vnímáno jako více objektů pohromadě? Jednoduše si vezmete laso, zakroužkujete všechno, co potřebujete přesunout nebo jinak upravit, ze zobrazených možností zvolíte možnost **ODDĚLIT**, čímž z označené oblasti vytvoříte objekt sám o sobě,

pokud už dříve k nějakému objektu patřil, a s ním už můžete manipulovat jako se samostatnou jednotkou. Dokonce ho můžete propojit další spojnici s něčím jiným, pokud není moc komplexní. Pokud ano, stačí ho např. zakroužkovat.

A co je úplně geniální – když chcete obsah tohoto nově vytvořeného objektu dále upravit, stačí po klepnutí na něj zvolit ikonku takového klikyháku, který symbolizuje kreslenou čáru, a opět se zobrazí nástroje ke kreslení. To znamená, že ani rukou napsaný text, s nímž jste už manipulovali jako s objektem, neztratí možnost být i nadále upraven tužkou. To je kombinace funkcí, kterou jsem nikde neviděl, protože např. v OneNote není možné na napsaný text nijak klikat a považovat ho za objekt, podobně

Ikonka „klikyháku“ opět zobrazí nástroje ke kreslení a ani rukou napsaný text, s nímž jste už manipulovali jako s objektem, neztratí možnost být i nadále upraven tužkou.

Z mého pohledu a pro moje využití je Freeform přelomový nástroj, který může dramaticky změnit klima ve třídě, je skvělý na projektovou výuku, a především do exaktních předmětů.

jako to dovede Word, byť nijak zvlášť užitečně. Co je v OneNote napsané, je napsané, a vy to můžete nanejvýš zakroužkovat lasem a přesouvat.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

Zásadní je tady však právě to, že tyto funkce nejlépe vyzní, když se tato práce děje ve spolupráci několika lidí, možná skupin lidí, na několika iPadech najednou, kdy všichni mohou v jednu chvíli spoluutvářet jednu velikou tabuli s poznámkami a daty, a vytvářet tak např. jeden třídní projekt nebo hrubý základ pro týmový projekt na několik týdnů či měsíců. Autor samozřejmě může různým členům udělovat různé pravomoci a celou práci třídy nebo týmu moderovat a korigovat.

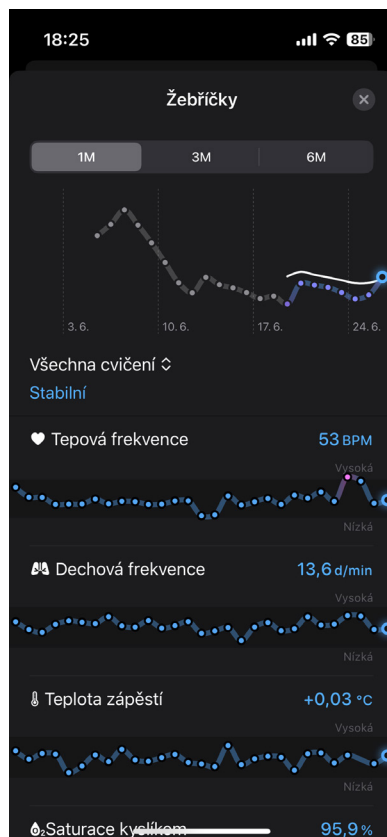
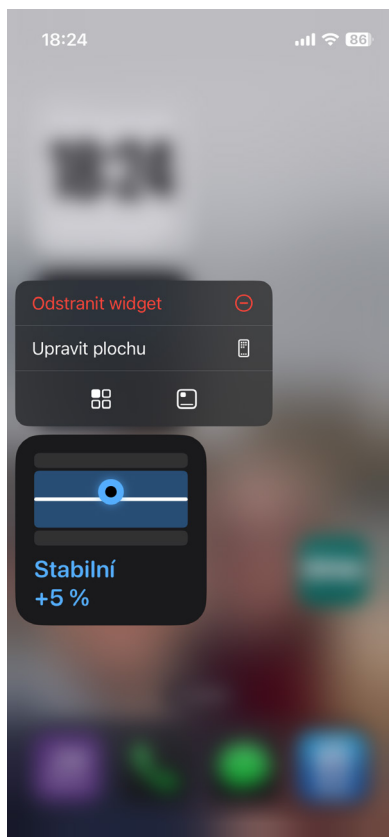
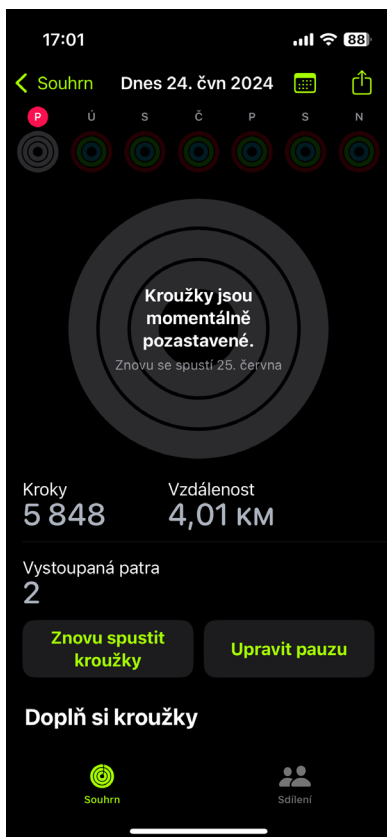
Z mého pohledu a pro moje využití je Freeform přelomový nástroj, který může dramaticky změnit klima ve třídě, je skvělý na projektovou výuku, a především do exaktních předmětů, ale i do jazyků, pokud se probírají realie a podobná hmatatelná témata. Freeform je skvělý pro společný sběr argumentů a témat do nějaké diskuze, protože nejste svazováni zarovnáním textu ani tím, že nemůžete upravovat rukou psaný text. A roli v tom samozřejmě hraje i Apple TV. Učitel může svoji obrazovku sdílet na projektoru, a pokud bude potřeba, může obrátit pozornost třídy na konkrétní oblast pracovní plochy, pokud bude chtít něco okomentovat. Ale o tom zase až příště.

Vitál(s)ně s Applem #2

Magazín ■ Jakub Dressler

Už to budou tři týdny, co testuju novinky nových operačních systémů iOS a watchOS – novinky v Kondici a aplikaci Vitals. Abych otestoval opravdu vše, tak jsem cvičil opravdu intenzivně každý den. Jak na tom tedy watchOS je? Je to opravdu trenér, nebo spíše poradce? Zkusíme se na to podívat trochu více.

V minulém článku jsem zmínil, že jsem částečně rád, ale částečně i rozpačitý z aplikace Vitals. Žádného vývoje jsem si zatím nevšiml. Díky týdenní dovolené mě hodinky sice chválily každý den za splnění spánkového cíle, ale po návratu domů... Prostě hodinkám přijde normální spát od 4 do 9 hodin denně. Sice jsem měl několik odchylek v tepu nebo dýchání, ale to spíš souvisí s nástupem teplých nocí.

Psal jsem tam i o tom, že chytrý algoritmus najdete jen u jednoho cvičení. Vycházel jsem z tiskové zprávy Applu. Zjistil jsem, že tento chytrý algoritmus obsahuje poměrně hodně cvičení z celkové nabídky. Proto bych chtěl hned na úvod tohoto článku uvést moje tvrzení na pravou míru. Ať už běháte, makáte v posilovně nebo si jdete zaběhat, tam všude vám vaše hodinky doporučí míru zátěže. A když už jsme u toho, tak se můžeme na Tréninkovou zátěž podívat blíže.

TRÉNINKOVÁ ZÁTĚŽ

Během testování jsem týden trénoval opravdu hodně, druhý týden jsem zvolnil a třetí týden jsem neměl jediné zaznamenané cvičení. Díky tomu jsem se dostal na oba extrémy – značně nad 100 procent zátěže a značně pod 100 procent zátěže. To jsou označení samotného Applu. Pro mě jsou tyto

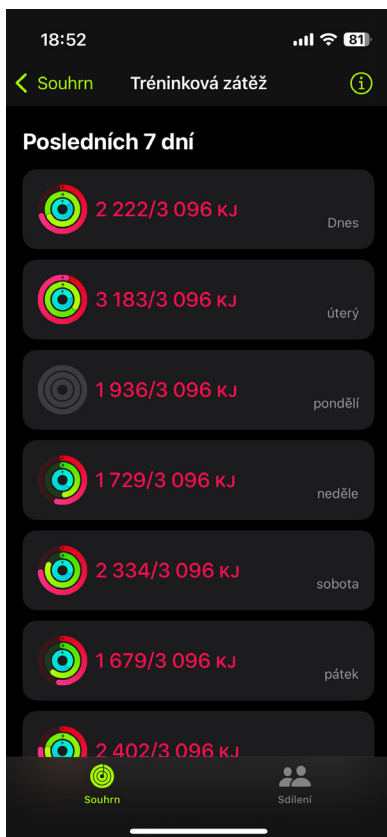
procentní body těžko pochopitelné. Nevím, co přesně si mám představit pod číslem +24 %. Proto je dobře, že dostanete základní výklad, o kterém budu psát níže.

S tím se pojí jedno důležité (pro mnohé očividné) zjištění – jedná se opravdu o zátěž vynaloženou během tréninku. V grafech TRÉNINKOVÉ ZÁTĚŽE sice máte kategorii CELODENNÍ ZÁTĚŽE (ta se počítá podle kalorií ve vašich kroužcích), ale pokud chcete sledovat zátěž jednotlivých druhů cvičení, tak je potřeba zapínat důsledně aktivitu na hodinkách. To znamená, že pokud si uděláte delší procházku, ale hodinky nebudou zaznamenávat aktivitu CHŮZE VENKU, tak se celá procházka nebude vyhodnocovat nikde jinde než v CELODENNÍ ZÁTĚŽI.

Co se týká rad, tak ty najdete v horní části nad grafem. Zkusil jsem pro vás zmapovat to, co mi iPhone psal během těchto tří týdnů. V podstatě jsem zaznamenal tyto čtyři rady, jestli to tak můžu nazvat:

ZÁTĚŽ ZNAČNĚ POD 100 PROCENT – Tvoje sedmidenní zátěž při cvičení je výrazně nižší než zátěž 28 dní, přičemž poslední cvičení máš zaznamenané více než před týdnem. V tomto rozmezí se ti pravděpodobně zrychlí regenerace, ale pokud v něm zůstaneš delší dobu, tvoje kondice se může postupně zhoršit.

ZÁTĚŽ POD 0 PROCENT – Tvoje sedmidenní zátěž při cvičení je výrazně nižší než zátěž 28 dní, přičemž

poslední cvičení máš zaznamenané včera. Toto tempo může být skvělé pro regeneraci, pokud v něm ale zůstaneš delší dobu, tvoje kondice se může začít zhoršovat.

ZÁTĚŽ MÍRNĚ NAD 0 PROCENT – Tvůj poslední trénink byl včera. Míra zátěže je podobná té za posledních 28 dní.

ZÁTĚŽ ZNAČNĚ NAD 100 PROCENT – Tvoje sedmidenní zátěž při cvičení je výrazně vyšší než zátěž 28 dní. Tohle tempo může vést ke skokovému zlepšení kondice, ale dávej si pozor na příznaky nadměrného vyčerpání nebo bolesti.

To je vlastně velmi pozitivní změna. Dříve hodinky hecovaly svého majitele, aby se neustále snažil překonat výkony z minulého dne. Toho si už v poslední době nevšímám. Naopak se teď hodinky zaměřují na rizika vaší aktuální zátěže. Vlastně vás neustále informují o tom, co se stane, pokud na této úrovni zůstanete delší dobu. Výjimkou samozřejmě je, pokud je míra zátěže stabilní. Zbytek je už potom na vás.

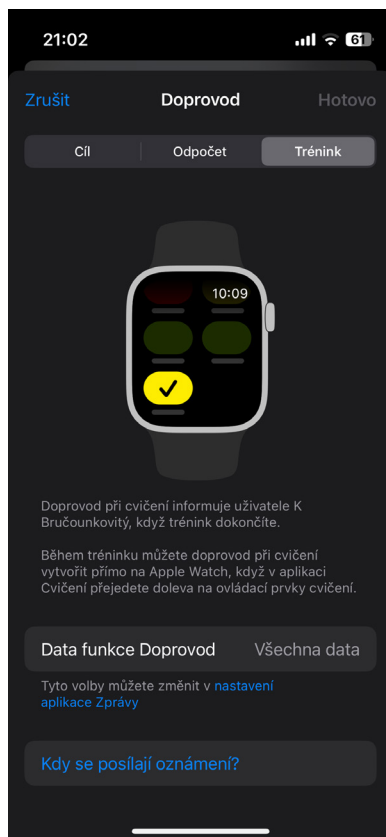
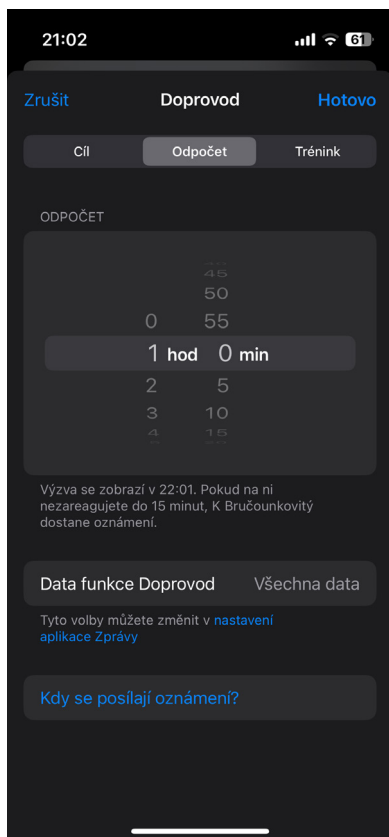
POZASTAVENÉ KROUŽKY

Minule vám jistě neuniklo, že Apple konečně vyslyšel prosby uživatelů, kteří si přáli právě tuto funkci. Jak jsem psal minule, můžete si pozastavit kroužky až na 90 dní. Máte možnost si upravovat své cíle

Rozhodně jsem vyzkoušel pozastavení kroužků aktivity, když jsem 3 dny nemohl cvičit. A bylo to super! Žádná oznámení, žádné výzvy, žádné výčitky.

podle dnů v týdnu. To se mi moc nehodí, protože kvůli práci nemám žádný po sobě jdoucí týden stejný. Ale pro lidi s normální pracovní dobou je to jistě skvělá věc.

Co jsem ale rozhodně vyzkoušel, bylo právě ono pozastavení kroužků aktivity. Byl jsem tři dny na konferenci, kde jsem celé dny jen seděl, takže to byla ideální příležitost. Nechtěl jsem řešit to, jestli budu mít večer chuť na výraznější aktivitu. A bylo to super! Žádná oznámení, žádné výzvy, žádné výčitky. Hodinky zaznamenávají vaše kroky, ušlou vzdálenost a vystoupaná patra – to vše se vám samozřejmě zapisuje i do Zdraví. Nic jiného, co se týká kalorií a cvičení, hodinky nedělají. Dny, které si nastavíte do tohoto režimu, se následně zobrazují šedě ve všech přehledech. Pokud si

rozkliknete daný den, tak uvidíte jen tři již zmíněné metriky.

DOPROVOD

Poslední věcí, o které jsem se nezmínil minule, je Check In během cvičení. Ten se změnil i ve Zprávách. Musím uznat, že se vše docela pohodlně ovládá přímo z hodinek, můžete jej nastavit i z iPhoneu. Pokud nevíte, kde Doprovod (Check In) najít, tak se nachází v menu, kde máte ukončení nebo pozastavení cvičení. Pokud vyberete Doprovod, tak se vám zobrazí ten kontakt, který jste použili naposledy. Změnit jej můžete kliknutím na ikonu kontaktu.

Změnou oproti Doprovodu z iOS 17 je to, že nemusíte vybrat jen příchod na určitou adresu.

Check In během cvičení (Doprovod) se změnil i ve Zprávách. Musím uznat, že se vše docela pohodlně ovládá přímo z hodinek, můžete jej nastavit i z iPhoneu.

Tady můžete využít i jiných podmínek – po uplynutí odpočtu nebo až trénink skončí. Oznámení se následně odesílají za těchto podmínek: Při začátku a konci tréninku, když je iPhone nebo hodinky offline nebo pokud se trénink přerušil a vy nereagujete na výzvu hodinek. Ty vám následně mohou přivolat záchrannou pomoc. To už jistě znáte z Doprovodu. Pokud máte zapnutý Doprovod, tak po odeslání SOS výzvy je druhá strana automaticky informována. Do posilovny to asi nevyužijete, ale při běhu...

ZÁVĚR

Na začátku jsem položil otázku, jestli jsou nově Apple Watch jen rádcem, nebo trenérem. Podle mě jsou spíše radcem. A je to tak asi lepší. Apple nemůže dát na ruku každému hodinky s přesnými příkazy, co má, kdo dělat. Přesto je dobře, že začínáme dostávat větší zpětnou vazbu. A co je ještě lepší, celá aplikace Vitals, a na to navázaná Tréninková zátěž, nejsou stavěné na přehnané pozitivě a povzbuzování. Naopak působí mnohem více seriózně a profesionálně. Sice musím upřímně uznat, že zhruba vím, jestli jsem přetřénovaný nebo bych se do toho měl obout trochu víc, ale Vitals (snad) ukazuje směr, kterým se Apple vydává. A to se mi rozhodně líbí!

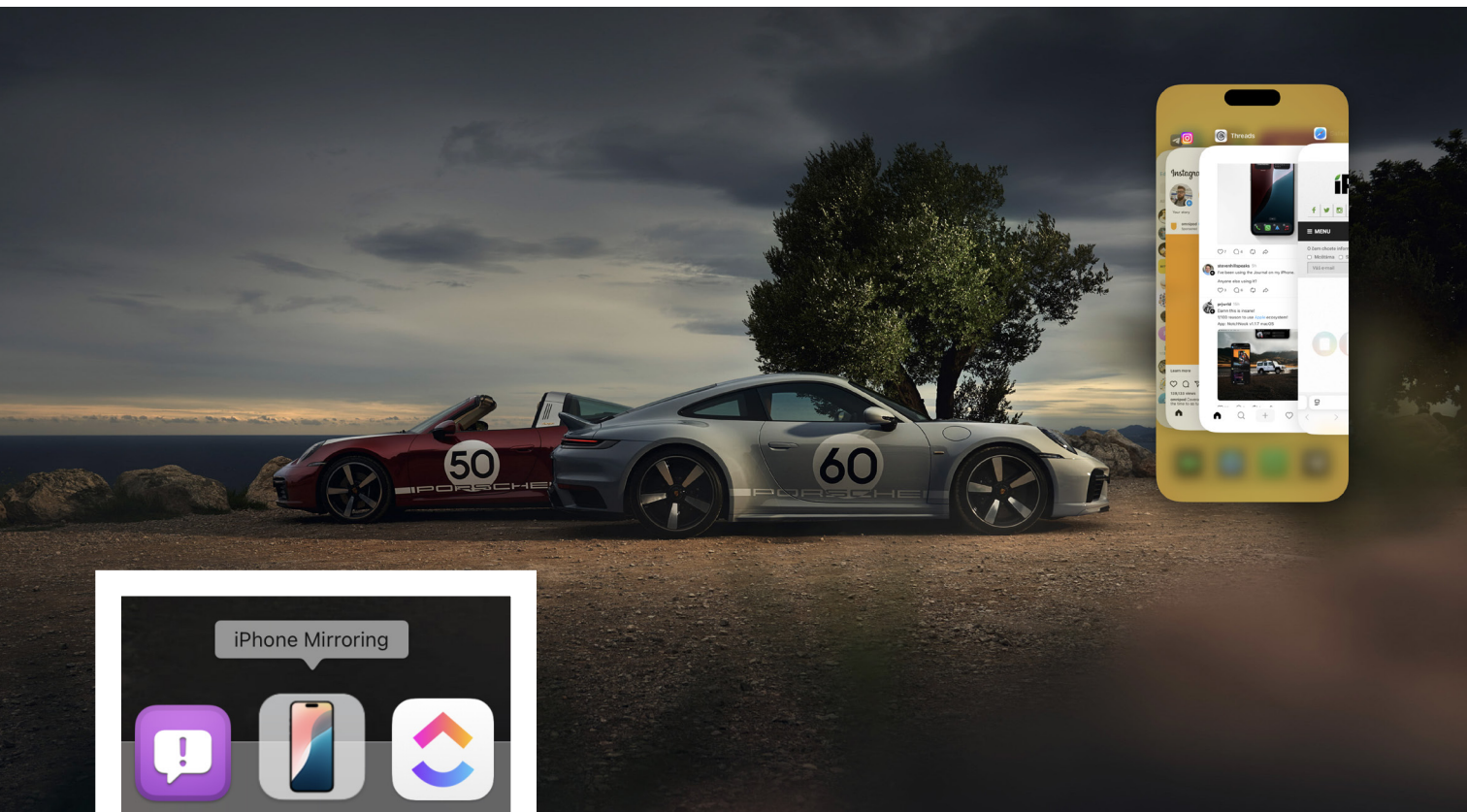

První pohled na iPhone Mirroring

Magazín ■ Marek Hajn

Letošní WWDC je, alespoň co jsem viděl, slyšel a četl, hodnocený jako nejlepší za poslední roky. Apple se ukázal v dobrém světle a pro nadcházející verze svých operačních systémů si připravil spoustu zajímavých a užitečných novinek. Jenže, jak to tak bývá, svět není plný jen duhu zvracejících jednorožců, takže tu jsou drobná ale. No, některá z nich nejsou zrovna drobná.

Nebudu se pouštět do dohadů, do jaké míry Apple ukazuje Evropské komisi zdvižený prostředníček oznámím, že Apple Intelligence a další nové funkce nebudou dostupné v EU, protože DMA a tak vůbec. Myslím si, že je jasně patrné, že Apple už má Evropské komise a její buzerace plné zuby a bití na tom budou jen uživatelé. Bohužel. Osobně si o DMA myslím svoje. Není to jen špatné, jsou v tom i dobré části, ale to je na delší debatu a někde jinde.

Co je důležitější, že zatím vše nasvědčuje tomu, že některé funkce se k nám, respektive k vám, do Evropy nedostanou. Určitě ne hned, a pak je otázkou kdy tedy a jestli vůbec.

Jednou z těch hodně zmiňovaných funkcí je i zrcadlení iPhone v macOS. Což je mimochodem funkce, kolem které se na sociální síti Threads strhlo šílenství. Nevím, jestli se jen attention whores snažili nabrat co nejvíc srdíček, ale pár dnů po keynote a pak po uvolnění bety tam bylo okolo tohoto tématu až moc živo.

Já jsem, jak už to tak bývá, nainstaloval developer-ské beta verze nových systémů, hned jak byly k dispozici. iOS, iPadOS a macOS. Tu poslední na iMac, MacBook Air jsem pro jistotu vynechal. Kdyby to úplně neklaplo, tak abych měl funkční alespoň jedno zařízení.

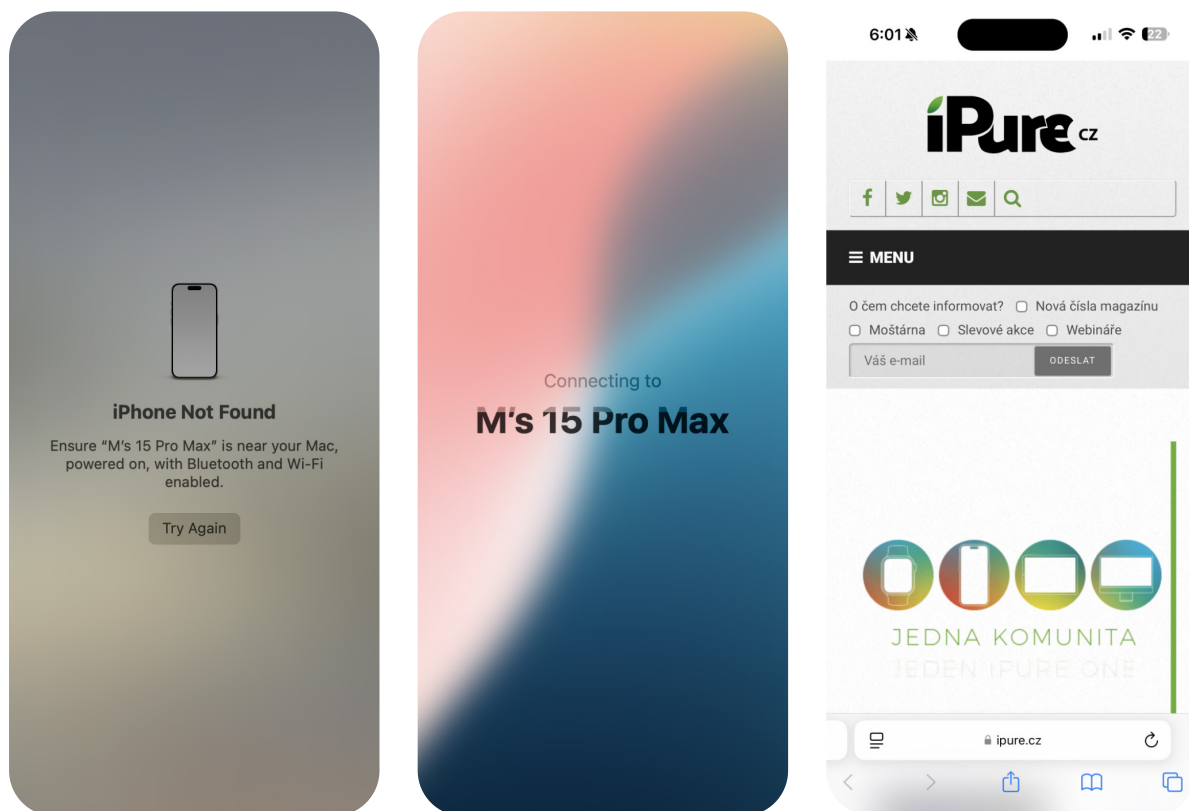
První beta v sobě tuhle funkci neměla, ale od druhé je iPhone mirroring funkční a asi ne moc

překvapivě, funguje velmi jednoduše a spolehlivě. Byť zatím nenabízí vše, co bylo na úvodní keynote představeno.

Jakmile je iPhone v dosahu macOS, objeví se v Docku jeho ikona. Po jejím otevření vyskočí na plochu malé okno simulující displej telefonu s instrukcemi, co dál. iPhone musí být zamknutý. Pokud je odemčený, macOS napíše, že se s ním nemůže spojit, protože se telefon používá. Jakmile je iPhone uzamčený, spojení se obnoví a na displeji Macu najednou svítí Home screen připojeného iPhone.

Psal jsem, že to funguje jednoduše a spolehlivě, ale mějte na paměti, že se bavíme o aktuálně třetí betaverzi, takže zase tak růžové to také není. Když jsem dělal screenshots pro tento článek, jako na potvoru se mi nedařilo spojení mezi iMac a iPhone navázat. Pomohlo několik restartů obou zařízení, pak se to vzpamatovalo. Ale jak píšu, jsou to beta verze. A asi bych měl i napsat, že pokud nejste vývojáři, rozhodně byste neměli instalovat beta verze na svá primární zařízení. Riskujete ztrátu dat a nejen jich. Víte, jak to je. Takže opatrně, ano?

Aktuálně lze v rámci zrcadlení iPhone v podstatě jen ovládat telefon. Nic víc. Můžete s ním dělat v téměř cokoliv, jako byste ho měli v ruce. Spustit jakoukoliv aplikaci a pracovat s ní prostřednictvím klávesnice, trackpadu nebo myši. V pozdějších

verzích by se měl objevit i přenos souborů a fotografií, což může být pro někoho velmi užitečné. Byť to tak trochu supljuje AirDrop, ale co už.

A teď trochu skepse, dovolíte-li. Uznávám, že iPhone mirroring je cool a pro někoho užitečná funkce. Ale já asi nejsem cílovka. Možná proto, že mám telefon neustále po ruce. Nebo díky již existujícímu propojení macOS a iOS nemám úplně jasné využití. A to aktuálně nenosím na zápěstí Apple Watch, ale Garmin, které mám ještě k tomu spojené s úplně jiným telefonem. Tím chci říct, že možná by mi to dávalo smysl, abych měl rychlý přehled o notifikacích z iPhone a tak. Ale to je tak trochu okrajové využití.

Teď se začnete chytat za hlavu, protože napíšu, že tuhle funkci nabízí Samsung ve spojení s Windows už delší dobu. Respektive Windows jak s telefony

Windows toto nabízí jak s Androidy, tak s iPhone. Díky užší spolupráci mezi Microsoftem a Samsungem, to mezi jejich zařízeními funguje ještě o kousek lépe.

Android, tak s iPhone. Nicméně díky užší spolupráci mezi Microsoftem a Samsungem, to mezi jejich zařízeními funguje ještě o kousek lépe. Začal jsem zrcadlení a ovládání telefonu ve Windows používat zhruba 2 roky zpátky. Používat je silné slovo, protože jsem se to ve skutečnosti nikdy používat nenaučil. Je to fajn, je to hezké, ale že by to bylo něco, co bych musel mít a používal to denně, to ne.

A možná odtud plyne můj nedostatek nadšení. Tuhle funkci znám už delší dobu. A ne, argument, že Apple ji implementoval lépe, neobstojí. Protože zatím ne. Je to jak přes kopírák to, co dělá Microsoft. Respektive o něco hůře, protože ve Windows je zrcadlení telefonu v rámci aplikace Phone Link, ve které můžete s telefonem dělat mnohem více, než si jen otevřít jeho displej a ovládat ho.

Ale ať zase jen nehaním. Jak už jsem psal, je to cool a užitečná funkce. Určitě pro uživatele, kteří nejsou zvyklí si položit telefon na stůl vedle iMacu nebo MacBooku, tak jak to dělám já. Kdo má telefon v batohu nebo tašce, v kapse nebo v saku a nemá potřebu ho neustále vyndávat, pro toho je iPhone mirroring jak dělaný.

Jen si říkám, že být teď v Evropě, více bych se vztekal kvůli Apple Intelligence než iPhone mirroring. U toho bych měl totiž pocit, že přicházím o podstatně více.

NEXT →

